

1. ഭൂമിയുടെ രസതന്ത്രം

'ഭൂമിയുടെ രസതന്ത്രം' എന്ന സങ്കല്പനം പരിസ്ഥിതി ശാസ്ത്രജ്ഞരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ള ഒന്നാണ്.

ജീവന്റെ നിലനില്പ് സാധ്യമാക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേക സാഹചര്യം, രാസവസ്തുക്കളുടെ ഒരു പ്രത്യേക സത്തുലനം, ഭൂമിയിലുണ്ട്. അനാദി കാലംമുതൽ ഈ സാഹചര്യത്തിന് സസ്യങ്ങളും ജീവികളും അല്ലാത്തതായി മാറ്റം വരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

പച്ചിലയുടെ ഉള്ള ചെടികൾ, ഏതാണ്ട് ഇരുനൂറ് കോടി വർഷങ്ങളായി പ്രകാശസംശ്ലേഷണം എന്ന അവയുടെ ക്ഷേത്രസ്വഭാവം പ്രകൃതിയിലുണ്ടെങ്കിൽ ഭൂമിയുടെ വായുമാലിന്യങ്ങളിലേക്ക് പ്രാണവായു (ഓക്സിജൻ) നിറഞ്ഞതായി വിസർജിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ വിസർജനം വളരെ മെല്ലെയാണ് നടക്കുന്നത്. അതിനാൽ, ജീവിക്കുന്നതിന് പ്രാണവായു ആവശ്യമില്ലാത്ത പല ജീവിവർഗങ്ങളും ഇതിനിടെ ഭൂമിയിലുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അപ്രത്യക്ഷമായിട്ടുണ്ടാവുമെങ്കിലും, ഭൂമിയിലെ ജീവിവർഗങ്ങളും പ്രാണവായു നിറഞ്ഞ ചുറ്റുപാടിൽ ജീവിക്കുന്നതിന് സ്വയം അനുയോജനം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

മനുഷ്യർ യന്ത്രങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുകയും വ്യവസായങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തതിനെത്തുടർന്ന്, ഇക്കഴിഞ്ഞ രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകളായി വായു-ജല-ഭൂമിയിലെ രസതന്ത്രത്തിന്, രാസവസ്തു-സത്തുലനത്തിന്, ആകസ്മികങ്ങളും വിപ്ലവങ്ങളുമായ മാറ്റങ്ങൾ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ മാറ്റങ്ങളുടെ ഫലമായി പരിസ്ഥിതിയിലും നമ്മുടെ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയിലും ഭാവിയിൽ, താരതമ്യേന ഗ്രസ്യമായ ഒരു കാലത്തിനിടയിൽ എന്തെല്ലാം മാറ്റങ്ങളാണ് ഉണ്ടാവുക എന്ന് ഇപ്പോൾ പ്രവചിക്കാൻ വയ്യ.

ഭൂമിയുടെ രസതന്ത്രത്തിൽ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങൾ മനുഷ്യരുടെ ഭക്ഷണം, ആരോഗ്യം എന്നിവയ്ക്കും ഭൂമിയിലെ വനങ്ങൾക്കും ഇപ്പോൾത്തന്നെ ഭീഷണിയായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്.

വ്യവസായങ്ങൾക്കും കൃഷിക്കും ഗതാഗതത്തിനും മറ്റുമായി വലിയ അളവിൽ കൽക്കരിയും എണ്ണയും പ്രകൃതിവാതകവും വിറകും നാം കത്തിക്കുന്നുണ്ട്. കാർബൺ, നൈട്രജൻ, ഓക്സിജൻ എന്നീ രാസ-മൂലകങ്ങളുടെ പല സംയുക്തങ്ങൾ (കോമ്പൗണ്ടുകൾ) ഇതിൽഫലമായി വായുവിലേക്ക് വിസർജിക്കപ്പെടുന്നു. ഇതിനെത്തുടർന്ന്, ഭൂമിയിലെ കാലാവസ്ഥയിൽ ഇക്കഴിഞ്ഞ പതിനയ്യായിരം വർഷങ്ങളിൽ (അതായത്, മനുഷ്യപരിശ്രമകാലഘട്ടത്തിൽ) സംഭവിക്കാതിരുന്നത്ര വലിയ മാറ്റങ്ങൾ, വരുന്ന അമ്പതോ, എഴുപത്തഞ്ചോ വർഷങ്ങളിൽ സംഭവിക്കാനിടയുണ്ട്. ഈ കാലാവസ്ഥാമാറ്റങ്ങൾ ഇപ്പോൾത്തന്നെ ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് കരുതുന്നവരും കുറവല്ല.

കാർബൺ, നൈജെൻ, ക്ലോറിൻ എന്നിവയുടെ സംയുക്തങ്ങൾ വായുവിൽ പരന്നു ഭൂമിക്കു ഒരു പുതപ്പുപോലെ നിലകൊള്ളുന്നു. സൂര്യനിൽനിന്നു ഭൂമി സ്വീകരിക്കുന്ന ചൂടു, തിരിച്ചു പ്രവഞ്ചവിസ്തൃതിയിലേക്കു ചിതറിപ്പോകാതെ ഈ പുതപ്പു തടുക്കുന്നു. 'ഗ്രീൻഹൗസ്' പ്രഭാവം എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഈ പ്രതിഭാസത്തിന്റെ ഫലമായി ഭൂമണ്ഡലത്തിലാകെ ചൂടു കൂടിക്കൂടിവരുന്നു; മഴയുടെ വ്യവസ്ഥിതരൂപത്തിനു മാറ്റം വരുന്നു; വരൾച്ചകൊണ്ടും വെള്ളപ്പൊക്കംകൊണ്ടും പല പ്രദേശങ്ങളിലും കൃഷി അസാധ്യമായിത്തീരുന്നു; ആണ്ടുതോറുമുള്ള സാമ്പത്തികാവുലിയിൽക്കവിഞ്ഞ തുക വരൾച്ച-വെള്ളപ്പൊക്ക-ഭരിതാശ്വാസ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി നീക്കിവെക്കേണ്ടതായും വരുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ ഇക്കഴിഞ്ഞ നാലോ, അഞ്ചോ ആണ്ടുകളായി ഇത്തരമൊരു സ്ഥിതിവിശേഷം രൂപംകൊണ്ടുവരികയാണെന്നു തോന്നുന്നു. വടക്കേ അമേരിക്ക, പടിഞ്ഞാറേ യൂറോപ്പ് മുതലായ സമ്പന്ന രാഷ്ട്രങ്ങളിലും ഈ സ്ഥിതിവിശേഷം കണ്ടുതുടങ്ങാൻ ഏറെ താമസം ഉണ്ടാവില്ലെന്നു ആശങ്കിക്കുന്ന പരിസ്ഥിതിശാസ്ത്രജ്ഞർ ഏറെയുണ്ട്.

വൈദ്യുതി നിർമ്മിക്കുന്നതിനും ലോഹവ്യവസായങ്ങൾക്കും ഗതാഗതത്തിനുമായി കൽക്കരിയും എണ്ണയും കത്തിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന പുക വ്യവസായവൽകൃത രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ വനങ്ങൾക്കു വലിയ ഹാനി വരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പടിഞ്ഞാറേ യൂറോപ്പിൽ ഒരു കോടി ഹെക്ടർ സ്ഥലത്തുള്ള വനം പുനരുദ്ധരിക്കാൻ കഴിയാത്തവിധത്തിൽ രോഗബാധിതമായിരിക്കുന്നു. പടിഞ്ഞാറെ ജർമ്മനിയിലെ മരങ്ങളിൽ മുപ്പത്തിനാലു ശതമാനവും ഇല മഞ്ഞച്ചു കൊഴിഞ്ഞു വേരു് ഉണങ്ങിയും നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നു ആ രാജ്യത്തിലെ ക്ഷേത്ര-കൃഷി-വന-മന്ത്രാലയം 1983-ൽ പ്രസ്താവിച്ചതു് അവിടുത്തെ ശാസ്ത്രജ്ഞരെ മാത്രമല്ല സാധാരണ ജനങ്ങളെയും നടുക്കുകയുണ്ടായി. വ്യവസായങ്ങളിൽനിന്നു് ഉളവാകുന്ന വായുമലിനീകരണവും, ഇതിന്റെ ഫലമായ 'ആസിഡ് മഴ'യും (മഴവെള്ളത്തിൽ രാസവസ്തുക്കളുടെ കലർപ്പും) ആണു് അസാധാരണമായ ഈ വൃക്ഷരോഗത്തിനു കാരണം എന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ രോഗം പരക്കുകയാണെന്നും, പടിഞ്ഞാറെ ജർമ്മനിയിൽ ആകെയുള്ള എഴുപത്തിനാലു ലക്ഷം ഹെക്ടർ വനഭൂമിയിൽ പകുതിയിലും മരങ്ങൾ നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നും 1984-ാമാണ്ടിലെ ഒരു പഠനം വെളിപ്പെടുത്തി. പ്രസിദ്ധമായ 'കുറുത്തകാടു' (ബ്ലാക്ക് ഫോറസ്റ്റ്) ഉള്ള 'ബാദൻ-വ്യൂർത്തം-ബെർഗ്' എന്ന ജർമ്മൻ സ്റ്റേറ്റിൽ മൂന്നു മരങ്ങളിൽ രണ്ടിനും രോഗം ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു. അകാലത്തിൽ ഉണങ്ങിയ മരങ്ങൾ വെട്ടി വീൽക്കുക നിമിത്തം യൂറോപ്പിലാകെ തടിമാർക്കറ്റിൽ ചരക്കു ചെലവില്ലാതെ കെട്ടിക്കിടക്കുന്നതായും തടിക്കു വില കുത്തനെ കുറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായും പറയപ്പെടുന്നു. 'വനമൃത്യു' എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന ഈ വൃക്ഷരോഗം ജർമ്മനിക്കു പുറമേ ആസ്ത്രിയ, ചെക്കോസ്ലൊവാക്യ, ലുക്സംബർഗ്, നെദർലാൻഡ്സ്, സ്പിറംസർലാൻഡ് എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലും കണ്ടുവരുന്നുണ്ടു്. പാശ്ചാത്യരാഷ്ട്രങ്ങളിൽ ഈ രോഗത്തിന്റെ നിദാനവും ചികിത്സയും വിസ്തൃതപഠനങ്ങൾക്കു വിധേയമായി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഇന്ത്യയെപ്പോലുള്ള ദരിദ്രരാഷ്ട്രങ്ങളിൽ, സർക്കാരിന്റെ സഹായത്തോടെയും അതില്ലാതെയും നടക്കുന്ന വനംകൊള്ളയും വനം കൈയേറ്റവുമാണു് ഇപ്പോൾ വനങ്ങൾക്കു് ഏറ്റവും വലിയ ഭീഷണി സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ, വ്യവസായവൽക്കരണം പുരോഗമിക്കുന്നതോടെ, ഇന്നത്തെ യൂറോപ്പിലെ അന്തരീക്ഷാവസ്ഥ നാളത്തെ ഇന്ത്യയിലും വന്നുകൂടുന്നില്ല. കയ്യേറ്റത്താൽ മിക്കവാറും നശിച്ചുകഴിഞ്ഞ നമ്മു

ടെ വനങ്ങൾക്ക് ആസിഡ് മഴ അന്തിമതർപ്പണം നൽകിക്കൂടായ് കയ്യ മില്ല.

1775-ാമാണ്ടിൽ ഡോക്ടർ പെർസിവൽ പോട്ട് എന്ന പകർച്ച രോഗശാസ്ത്രജ്ഞൻ, ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പുകക്കുഴലുകൾ വൃത്തിയാക്കുന്നവർ കീടയിൽ വൃഷണങ്ങളിലെ ക്യാൻസർരോഗം വ്യാപകമായി കണ്ടുവരുന്ന എന്ന് നിരീക്ഷിച്ചതിനെത്തുടർന്നാണ് വ്യവസായവൽക്കരണവും മനുഷ്യരുടെ രോഗങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം സംബന്ധിച്ച ധാരണ പരക്കെ ഉളവായത്. 'സൂട്ട്' എന്ന കരി ആയിരൻ ഇവരെ രോഗികളാക്കിയത്.

ബൽജിയത്തിലെ മ്യൂസ് നദിയുടെ താഴ്വരയിൽ 1930-ലും, അമേരിക്കയിൽ പെൻസിൽവാനിയയിലെ ഡോണോറാ നഗരത്തിൽ 1948-ലും ലണ്ടനിൽ 1952-ലും വായുവിൽ നിറഞ്ഞുനിന്ന മഞ്ഞു-പുകയിലെ പൊടിയും, 'സൾഫർഡൈ ഓക്സൈഡ്' എന്ന രാസവസ്തുവും വൻതോതിൽ ജനങ്ങൾക്ക് ഹൃദയ-ശ്വാസകോശ-രോഗങ്ങൾ ഉളവാക്കിയത്, വായുമലിനീകരണം നിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന വ്യാവസായിക-രോഗങ്ങളിലേക്ക് ശാസ്ത്രജ്ഞരുടെ ശ്രദ്ധ ആകർഷിച്ചു. ഇതിനെത്തുടർന്നാണ് പല പാശ്ചാത്യ രാഷ്ട്രങ്ങളിലും വായുമലിനീകരണത്തിനെതിരായ നിയമങ്ങൾ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടത്. ഇപ്പോൾ അമേരിക്കയിൽ വായുമലിനീകരണജന്യങ്ങളായ രോഗങ്ങൾ കാരണം ആണ്ടുതോറും അമ്പതിനായിരത്തോളം ആളുകൾ മരിക്കുന്നതായും, ഒന്നര കോടിയിലേറെ ജനങ്ങൾ പലതരം ശ്വാസരോഗങ്ങൾ ബാധിച്ചു കഷ്ടപ്പെടുന്നതായും ഔദ്യോഗികമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരിട്ര രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ വായുമലിനീകരണം ഇനിയും ഗൗരവമായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. 1970-കളുടെ അവസാനത്തിൽ അമേരിക്കയിലെ ഏതു നഗരത്തിലെയുംകാലം മലിനമായിരുന്നു കൽക്കത്തയിലെയും ബോംബെയിലെയും വായുമണ്ഡലം എന്ന് നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിൽ ഉദ്യോഗ മണ്ഡൽ പ്രദേശത്തിലെ വായുമണ്ഡലത്തിന്റെ സ്ഥിതിയും വ്യത്യസ്തമല്ല.

കല്ലറിയും എണ്ണയും കത്തിക്കുമ്പോഴും, ഇരുമ്പ് മുതലായ ലോഹങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുമ്പോഴും, ലോഹങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് പല സംധനങ്ങൾ ഉല്പാദിപ്പിക്കുമ്പോഴും, ലോഹാംശങ്ങൾ വായുമണ്ഡലത്തിൽ കലരുന്നതാണ്. ഇരുമ്പ്, ചെമ്പ്, തുത്തനാകം (സിങ്ക്) തുടങ്ങിയ ചില ലോഹങ്ങൾ, നന്നെ ചെറിയ അളവിൽ മനുഷ്യശരീരത്തിന് ആവശ്യമാണ്. അതേസമയം ഈയം, കാഡ്മിയം, രസം, (മെർക്കുറി) മുതലായ ഘന ലോഹങ്ങൾ, ചെറിയ അളവിൽപ്പോലും, മനുഷ്യശരീരത്തിന് ഹാനികരമാകുന്നു. യക്രതം, (ലിഥർ), വ്യൂക്ക (ക്രിഡ്നി), കേന്ദ്രനാഡീവ്യൂഹം എന്നീ അവയവങ്ങൾക്ക് ഇവ ദോഷംചെയ്യും; ക്യാൻസർ മുതലായ പല രോഗങ്ങളും ഉളവാക്കുകയും ചെയ്യും.

എണ്ണക്കമ്പനികൾ പെട്രോളിൽ ഈയം (ലെഡ്) കലർത്തുവാൻ തുടങ്ങിയത് 1920-ൽ ആണ്. ഓരോ ലിറ്റർ പെട്രോൾ കത്തുമ്പോഴും ഇപ്പോൾ കുറെ ഈയം വായുവിൽ കലരുന്നുണ്ട്. ഈയം ആരോഗ്യത്തിന് ഹാനികരമാണ്; പ്രത്യേകിച്ചും കുട്ടികളുടെ ആരോഗ്യത്തിന്. വൃക്ക, യക്രതം, കേന്ദ്രനാഡീവ്യൂഹം, പ്രജനനവ്യൂഹം എന്നീ അവയവങ്ങൾക്ക് ഈയം ദോഷംചെയ്യും; കുട്ടികളുടെ വളർച്ച മുരടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അമേരിക്കയിൽ ആരോഗ്യക്കമ്മീഷൻ കുട്ടികളുടെ രക്തത്തിൽ, അനുവദിക്കാവുന്നതിലേത്രയോ അധികം ഈയം കലർന്നിരിക്കുന്നതായി ഒരു പരിശോധന വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

രസം (മെർക്കുറി) നിമിത്തം ഉണ്ടാകുന്ന രോഗങ്ങൾ ശാസ്ത്രജ്ഞരുടെ

ശ്രദ്ധയെ നാടകീയമായി ആകർഷിച്ചത് 1950-കളുടെ ആദ്യത്തിൽ ഏഴു നൂറോളം ജപ്പാൻകാരിൽ ഒരു പ്രത്യേകതരം കേന്ദ്ര നാഡീവ്യൂഹരോഗം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോഴാണ്. ജപ്പാനിലെ 'മിന്നമാട്ട' ഉൾക്കടലിലേക്ക് ഒരു വ്യവസായശാലയിലെ മാലിന്യങ്ങൾ ഒഴുക്കിവിട്ടിരുന്നു. ഈ മാലിന്യങ്ങളിൽ രസവും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ ഉൾക്കടലിൽനിന്നു പിടി ചെടുത്ത മത്സ്യവും 'കടുക്ക'യും (കക്കയും) ഭക്ഷിച്ചവരിലാണ് അസാധാരണമായ, 'മിന്നമാട്ട' എന്നു പിന്നീട് പേരു നൽകപ്പെട്ട ഈ രോഗം കാണപ്പെട്ടത്. ഈ രോഗികളുടെ ശരീരത്തിൽ കവിഞ്ഞതോതിൽ രസം സാന്ദ്രീകരിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണപ്പെട്ടു. വിസ്കോൺസിൻ തടാകങ്ങളിലെ മത്സ്യങ്ങൾ, രസം അവയിൽ കൂടുതൽ സാന്ദ്രീകരിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ, ഭക്ഷിക്കാൻ കൊള്ളാത്തവയാണെന്നു 1985-ൽ അമേരിക്കൻ സർക്കാർ പ്രഖ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി. പോളണ്ടിലെ ഗ്ലാൻസ്കു ഉൾക്കടലിലെ ഹെറിങ്, കോഡ് മുതലായ മത്സ്യങ്ങളിലും അനുവദനീയമായതിൽ കൂടുതൽ രസസാന്ദ്രീകരണം ഉള്ളതായി വെളിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, മാവൂരിലെ റയോൺസ് ഫാക്ടറി ചാലിയാറി ലേക്ക് ഒഴുക്കിയ മാലിന്യത്തിൽ രസം ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു എന്ന പ്രസ്താവനയെ കേരള ഗവണ്മെന്റ് കൂടുതൽ കാര്യമായെടുക്കേണ്ടതാണ്. പുകയിലുടെ നേരിട്ട ശ്വാസകോശത്തിൽ കടന്നും, വ്യാവസായികമാലിന്യങ്ങളിൽനിന്നു ഭക്ഷ്യശൃംഖലയിലൂടെയും, ആസിഡ് മഴയിലൂടെയും, ലോഹങ്ങൾ മനുഷ്യരുടെ ആരോഗ്യം നശിപ്പിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. തുത്തനാകം, ചെമ്പ്, ഈയം, കാഡ്മിയം എന്നീ ലോഹങ്ങളുടെ ആപൽക്കരമായ സാന്ദ്രത പലേടത്തും മണ്ണിനടിയിലെ വെള്ളത്തിലും കാണപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. നിശ്ചിത അളവിൽ കവിഞ്ഞാൽ ശരീരത്തിലെത്തിപ്പെട്ട അലുമിനിയവും ആപൽക്കരമാണ്.

പ്രകൃതിയിൽ കാണാത്ത പല രാസവസ്തുക്കളും ഇക്കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാമ്പതു വർഷങ്ങളിൽ മനുഷ്യൻ കൃത്രിമമായി സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏഴുപതിനായിരത്തോളം കൃത്രിമ രാസവസ്തുക്കൾ ഇപ്പോൾ നിത്യോപയോഗത്തിലിരിക്കുന്നു. ആണ്ടുതോറും അഞ്ഞൂറിനും ആയിരത്തിനുമിടയ്ക്ക് കൃത്രിമ രാസവസ്തുക്കൾ പുതുതായി ഉപയോഗത്തിൽ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയുമാണ്. അമ്പത്തിമൂവായിരത്തഞ്ഞൂറ് രാസവസ്തുക്കൾ അമേരിക്കയിലെ വ്യവസായങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നു. കീട-കള-നാശികൾ, സൗന്ദര്യവർദ്ധകങ്ങൾ (കോസ്മെറ്റിക്സ്), ഔഷധങ്ങൾ, ഭക്ഷ്യകൂട്ടുകൾ (ഫുഡ് ആഡിറ്റീവ്സ്), വ്യവസായ-രാസവസ്തുക്കൾ എന്നു അഞ്ചു വിഭാഗങ്ങളിൽ ഇവയെ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ രാസവസ്തുക്കളിൽ പലതും മനുഷ്യരുടേയും മറ്റു ജീവികളുടേയും സസ്യങ്ങളുടേയും ആരോഗ്യത്തെ എങ്ങനെ ബാധിക്കുമെന്ന് ഇനിയും അറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ല; പ്രത്യേകിച്ചും കീട-കള-നാശിവർഗത്തിലും വ്യവസായ രാസവസ്തുവർഗത്തിലും പെട്ടവ. ഈ ഒട്ടവിൽ പറഞ്ഞ ഇനത്തിൽപ്പെട്ട ക്ലോറോഫ്ലൂവോറോ-കാർബണുകൾ അന്തരീക്ഷത്തിലെ 'ഓസോൺ' എന്ന വാതകത്തിന്റെ ആവരണത്തെ കരണ്ടുതിന്നുന്നതായി വെളിവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. തൊലിപ്പുറത്തെ ക്യാൻസർ രോഗവും, വിളകൾക്കു നാശവും വരുത്തുന്ന ആപൽകരങ്ങളായ അൾട്രാവയലറ്റ് വികരണങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ വീഴാതെ തടുക്കുന്നത് ഈ ഓസോൺ മണ്ഡലമാകുന്നു. അതിന്റെ നാശം ഭൂമണ്ഡലത്തിലെ ജീവനുമേൽ എന്തു സ്വാധീനമാണു ചെയ്യുന്നതെന്ന് ഇപ്പോൾ നമുക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ.

ഭൂമിയും അതിലെ കടലുകളും, ഇവയെ പൊതിഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന വായു മണ്ഡലവും ഏകവും അവണ്ഡലമാകയാൽ ഭൂമിയിലെ എല്ലാ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെയും സഹകരണത്തോടെ മാത്രമേ ഭൂമിയുടെ രസതന്ത്രത്തെപ്പറ്റിയുള്ള

സമഗ്രപഠനങ്ങൾ നടത്തുക സാധ്യമാവൂ. ഭൂമിയുടെ രസതന്ത്രത്തിൽ വന്നുചേരുന്ന ഹാനികരങ്ങളായ മാറ്റങ്ങൾ തടയുന്നതിനാകട്ടെ, അന്താരാഷ്ട്രീയതലത്തിൽ ഏകോപിതവും ഫലപ്രദവുമായ പ്രവർത്തനം അനുപേക്ഷണീയമാണ്. തന്നിഷ്ടപ്രകാരം നടക്കുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രത്തെയും വരുതിക്കു കൊണ്ടുവരാൻ കഴിവില്ലാത്ത ഇപ്പോഴത്തെ ഐക്യരാഷ്ട്രസംഘടന ഇത്തരം പ്രവർത്തനത്തിനു തികച്ചും അശക്തമാകുന്നു. മനുഷ്യവർഗം ഒരൊറ്റ സർക്കാരിൻകീഴിൽ വരുംവരെ, മനുഷ്യവർഗത്തെയും ഒപ്പം സമസ്ത-ജീവി-വർഗങ്ങളെയും, ബാധിക്കുന്ന ഇത്തരം പ്രശ്നങ്ങളിൽ പ്രയോജനകരമായി വളരെയൊന്നും ചെയ്യാൻ നമുക്കു കഴിയില്ല എന്നതാണ് ദുഃഖകരമായ വാസ്തവം. എങ്കിലും ഇത്തരം പ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റി നാം കൂടുതൽ പഠിക്കണം. ഏകലോകബോധം മനുഷ്യവർഗത്തിൽ, മെല്ലെയെങ്കിലും നിശ്ചിതമായി, വളർന്നുവരുന്നതിനു് ഈ പഠനം ഉപകരിക്കാതിരിക്കുകയില്ല.

(വിവരങ്ങൾക്ക് 'ഭൂമിയുടെ രസതന്ത്രത്തിൽ മാറ്റംവരുത്തൽ: ആപത്തുകളെപ്പറ്റി ഒരു കണക്കുകൂട്ടൽ' എന്ന വേൾഡ് വാച്ച് ലഘുലേഖയോടു കൂടൂട്ടം.)

(5 സെപ്റ്റംബർ, 1987)

2. ഓസോൺ മണ്ഡലക്ഷയവും ഗ്രീൻഹൗസ് പ്രഭാവവും

മാർച്ച് മാസം പിറന്നിട്ടേയുള്ളൂ. രാവിലെ എഴുന്നേൽക്കുന്നതു് വിയെത്തൊലിച്ചാണ്. പകൽ അത്യുഷ്ണം. രാത്രിയിലുമില്ല കളിർമ. കഴിഞ്ഞ ആണ്ടിൽ ഇതേ ദിവസം ഉണ്ടായിരുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതലാണോ ഇന്നത്തെ ചൂട്?

'ആയിരിക്കാം' എന്നു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ പറയുന്നു. അടുത്ത അമ്പതു വർഷങ്ങൾക്കകം ഭൂമിയിലെ ശരാശരി താപനില ഇന്നുള്ളതിൽനിന്നു് ഒന്നര ഡിഗ്രി സെൽഷിയസു് മുതൽ നാലര ഡിഗ്രി സെൽഷിയസു് വരെ ഉയരാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്നു് അയാൾ മുന്നറിയിപ്പു തരുന്നു.

ചൂട് അത്രയും ഉയർന്നാൽ കാര്യം അപകടമാണ്. അപ്പോൾ ഗ്രഹ പ്രദേശങ്ങളിലെ മഞ്ഞുപാറകൾ ഉരുകും; കടൽനിരപ്പു് പത്തു് ഇഞ്ചു മുതൽ അഞ്ചു് അടിവരെ ഉയരും. ന്യൂയോർക്ക് നഗരത്തിൽ നാലടിയോളം വെള്ളമുണ്ടാവും. പല കടൽത്തീരരാഷ്ട്രങ്ങളും വെള്ളത്തിൽ ആഴ്ന്നുപോവും. കേരളത്തിൽ, ജനത്തിരക്കുള്ള തീരപ്രദേശം ആകെ കടലിൽ മുങ്ങിപ്പോകുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല.

ഭൂമുഖത്തിലെ ശരാശരി താപനിലയിൽ ഏതാനും ഡിഗ്രി വ്യത്യാസമുണ്ടായാൽ, ഇന്നത്തെ ഭക്ഷ്യോല്പാദനമേഖലകൾ തരിശുനിലങ്ങളോ, മരുഭൂമികളോ ആയി മാറും. അതേസമയം, തണുത്തുറഞ്ഞു് പാറപോലെ കിടക്കുന്ന സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ സൈബീരിയയും കാനഡയുടെ ഉത്തരഭാഗങ്ങളും ഗ്രീൻലാൻഡും ക്ഷിണിദ്രുവവും മറ്റും വലിയ വയലുകളായിത്തീർന്നുകൂടെന്നുമില്ല. കാലവർഷങ്ങളുടെ വിതരണത്തിലും വ്യാപ്തിയിലും വ്യത്യാസമുണ്ടാകുന്നതനുസരിച്ചു് കൃഷിഭൂമികൾ തരിശുനിലങ്ങളും മരുഭൂമികൾ കൃഷിമേഖലകളുമായി മാറുകയെന്നതു് സംഭവ്യമാണ്. മുമ്പും ഇങ്ങനെയൊക്കെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്.